

החיים שלאחר המוות

באופן די מפתיע, בפרשת "חיי שרה", שרה... מתה.

אז נכון שרק בתום המסע, הוא הושלם ואפשר לסכם אותו ולדבר עליו. כמו "ויהי ערב ויהי בוקר" שרק לאחר שהיום התמלא בבריאה חדשה. אבל מסתבר שיש כאן משהו קצת יותר עמוק, כנראה שהחיים גדולים יותר ממה שחשבנו.

במובן מסוים, יש משהו בחיים שלא יכול להופיע בחיים עצמם. אמנם רק באמצעות הגוף, הנשמה מוציאה לפועל את השאיפות הרוחניות, אבל עדיין יש גבול למה שנשמה יכולה לעשות בתוך גוף אחד. יש דברים שיוכלו לקרות רק לאחר מאה ועשרים...

אנחנו "מתים על החיים", אבל לא מתים מפחד המוות. החיים גדולים מכדי להיעצר לאחר מאה ועשרים, ובדיוק להיפך - מה שקורה זה שהם מתעצמים עד שהגוף קטן עליהם, כמו נוזל שממלא כוס וממשיך וגולש לכל עבר. כך גם לאחר מאה ועשרים, כשהאדם שובק (עוזב) חיים לכל חי, ניצוצות חייו מתפשטים ויכולים להיקלט על ידי כל אחד שרק ירצה: תכונות טובות, התנהגויות מיוחדות, שימת לב לפרטים מסוימים ועוד.

אם נמשיך צעד וחצי נוסף קדימה, רוב פרשת חיי שרה מתעסק במציאת אישה והקמת ביתו של יצחק, בנה של שרה. החיים ממשיכים הלאה לאחר מאה ועשרים. לא מעט דרך הילדים, הנכדים והנינים.

שבת שלום וחיים טובים.

חיים ברנסון,

עורך אסופת המאמרים
'משפחה: מפעל חיים'
וידיד 'בוחרים במשפחה'

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם